

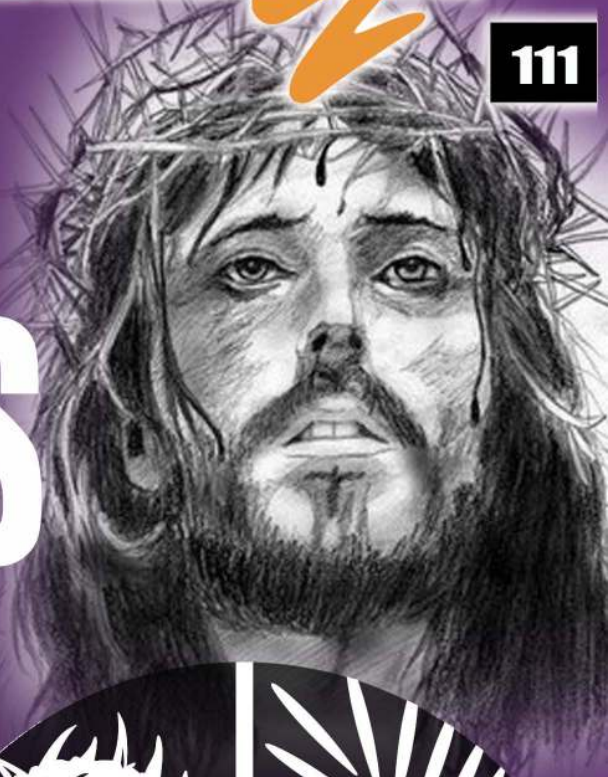
จุดสาร

เพื่อ(แ)เขาว์

เพื่อเยาวชน โดยเยาวชน พลังเยาวชน CATHOLIC COMMISSION FOR LAITY YOUTH DESK (THAILAND)

111

JESUS

สารบัญ

๙	ค.คน ชวนคิด : ทางสู้ฝัน	3
๙	วันนี้ ที่นี้ ตรงนี้: พัชรา ขนวัฒน์	4
๙	เด็กหญิงแมลงปอ Season#2 : “สายน้ำ”	8
๙	พระวาจาทรงชีวิต : ความรัก...เป็นเครื่องหมายของมิตรภาพ	10
๙	ป็น ป็น By นู๋นุ้ย : ค่ายผู้นำวัย.ซี.เอส ระดับชาติ	11
๙	IT Friends & Geek: Google and the World Brain	16
๙	ข่าวจากองค์กรสมาชิก แผนกเยาวชน สังฆมณฑลเชียงใหม่	20
๙	เรื่องจากปก : มหาพรต	22

...เด็กและเยาวชนบนโลกพระเจ้า...รวมพลังเป็นหนึ่งเดียว...พัฒนาชีวิต ติดตามพระเยซูคริสต์...ร่วมสร้างสรรคพระอาณาจักรในสังคม...

CONTACT US :

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกเยาวชน 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี 14
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร 02-681-3900 ต่อ 1504-1505
E-mail: cyctforever@gmail.com / youth@cbct.net

ศ.ศพ...ชวนคิด

เมื่อเรามองไปข้างหน้า อันเป็นเป้าหมายของชีวิตแต่ละคน ยิ่งไกลเท่าไร ก็ยิ่งต้องทำให้เราถลันมาทบทวนอดีตว่าที่ผ่านมา เราได้เตรียมการชีวิตของเราเพียงพอหรือเปล่า ที่จะทำให้ปัจจุบันของเขามั่นคง เพื่อจะก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นใจสู่จุดหมายปลายทางนั้น ทบทวนและเรียนรู้อดีต เพื่อให้พบความจริงว่าที่ผ่านมาเราเป็นอย่างไร เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจและรู้ว่า ปัจจุบันนี้ต้องทำอย่างไร

เยาวชนที่รัก เราแต่ละคนต่างมีความฝัน และเชื่อว่าความฝันของเราทุกคนสวยงาม แต่ก็ไม่มี ความฝันที่ยิ่งใหญ่อันไหนเป็นจริงแบบทันทีทันใด ต้องผ่านการออกแรงลงมือทำ สะสมประสบการณ์ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นจริงของความฝันนั้น ถ้าที่ผ่านมาในอดีต เราได้ออกแรง บังคับตัวให้อยู่ในแนวทางที่มุ่งไปสู่ความฝันอย่างดี ปัจจุบันเราก็เพียงก้าวเดินต่อไป แต่ถ้าที่ผ่านมา เรายังสบาย ๆ ชิว ๆ เกินไปที่จะมุ่งไปสู่ความฝัน ปัจจุบันเราคงต้องออกแรงมากขึ้นกว่าแต่ก่อน เพื่อให้มั่นใจได้ว่า

เรายังคงสามารถไปถึงความฝันที่เป็นจริงได้ในสักวันหนึ่ง
ทบทวน . . . ชีวิต . . . นิสัยก็คงดี

...อันนี้ ...ที่นี่... ตรงนั้น...

เจ้าหน้าที่สำนักงาน แผนกเยาวชน
คณะกรรมาธิการฯ เพื่อคริสตชนเมธาดา

“Without God I am nothing”

สวัสดิ์ค๊ะเพื่อนๆ ผู้ร่วมงาน และน้องเยาวชนที่รักทุกคน
ที่เริ่มเข้ามาทำงานกับสภาเยาวชนคาทอลิกแห่งประเทศไทย
ในฐานะผู้ร่วมงานในเดือนมกราคม 1999 เพื่อมาทำหน้าที่
เป็นผู้ประสานงานวันเยาวชนเอเชีย ครั้งที่ 1 ซึ่งประเทศไทย
เป็นเจ้าภาพในการจัดงาน การได้เข้าร่วมงานในฐานะ
ผู้ร่วมงานนั้นนับเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีที่ที่ได้รับจากพระเป็นเจ้า
ทีเดียว เพราะเป็นโอกาสที่จะได้ทดแทนพระคุณ
และพระพรที่พระองค์ประทานให้พี่และครอบครัว...

พี่มีคติพจน์ประจำใจว่า “Without God I am nothing”
ที่พี่มีคติพจน์นี้เพราะพี่เริ่มตระหนกอย่างจริงจังถึงความรัก
ของพระเจ้าที่มีต่อพี่และครอบครัวจากเหตุเกิดขึ้นในช่วงสี่ปี
ก่อนที่พี่จะมาทำงานกับสภาเยาวชนฯ เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้
ความสัมพันธ์ระหว่างพี่กับพระเจ้านั้นลึกซึ้งมากขึ้นจนทำให้
มั่นใจว่า พระองค์ทรงเรียกและเลือกให้พี่มาทำงานกับเยาวชน
เป็นเครื่องมือของพระองค์ในการทำงานพันธกิจด้านเยาวชน

“พัชรา วัฒนวัฒน์”

อะไร และอย่างไร?

นับตั้งแต่ก้าวเข้ามาในแวดวงเยาวชน พี่ไม่เคยเห็นและรู้ล่วงหน้าเลยว่างานพันธกิจที่ชัดเจนว่าคืออะไร ต้องทำอะไร ดังนั้นทุกครั้งก่อนจะลงมือทำงาน พี่จะขอพระเจ้าโปรดเผยแสดงให้พี่ได้เห็น ได้ยิน และได้เข้าใจว่าสิ่งใดคือน้ำพระทัยของพระองค์ ในงานพันธกิจเหล่านั้น ... ในโอกาสการประชุมสมัยสามัญประจำปีที่สังฆมณฑลอุบลราชธานี คพ.มหาร์ โซโน โปรโบ เป็นประธานมิสซาในเช้าวันนั้น พี่ยังจำบทเทศน์ของท่านได้ ก่อนจะแบ่งปันให้ฟัง ต้องขออภัยที่อาจจะใช้คำไม่สุภาพ และขออนุญาตคุณพ่อมหาร์ไว้ ณ ที่นี้ด้วยนะคะ นี่เป็นส่วนหนึ่งของบทเทศน์ค่ะ คุณพ่อเล่าว่า “มีชื่อนานคนหนึ่ง ออกไปทำงานในทุ่งนาแต่เช้า แล้วเกิดปวดท้อง (ขี้) ในทุ่งนา เว้นว่างสุดลูกหูลูกตานั้น ที่เห็นเพียงทุ่งนากับท้องฟ้า ชาวนาจึงตกลงยองๆ แล้ว ปลดทุกข์ เสรีจตุระ หาเศษใบไม้เช็ด ทำความสะอาดแล้วก็เดินจากไป ทำงานในทุ่งนา สังเกตเห็นได้ว่า ชาวนาไม่ได้ก้มลงพิจารณากองอึของตนเองเลย ... เวลาที่เราทำงานก็เช่นกัน เราไม่ต้องภาคภูมิใจในผลงานที่เกิดขึ้น...” บทเทศน์วันนั้นยังเตือนใจพี่มาถึงทุกวันนี้ เพราะหากเราภาคภูมิใจในสิ่งที่ตนเองลงมือ ก็เป็น **“ความจองทอง”** ชนิดหนึ่ง เพราะนั่นตนเองกำลังคิดว่าเป็นฝีมือของตนเอง ซึ่งแท้จริงแล้ว นั่นคือพระพรและผีพระหัตถ์ของพระเจ้า แต่หากเราทำความชั่ว ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ เพราะรู้เท่าทันและไม่รู้เท่าทัน ก็เป็นเพราะความอ่อนแอของตัวเอง

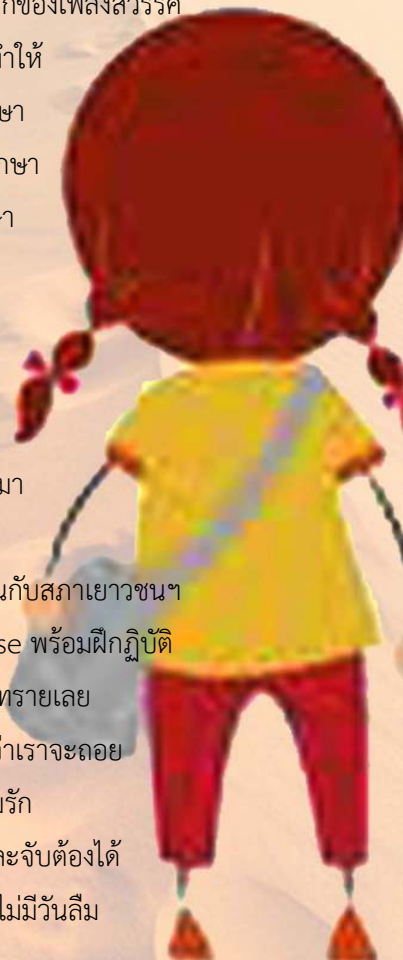
เหล่านี้คือหนึ่งในประสบการณ์ที่สำคัญที่สุด ที่พี่ได้รับจากการได้เข้ามาเป็นผู้ร่วมงานของพระศาสนจักร... พี่ไม่เคยสงสัยว่าทำไมพระเจ้าทรงเรียกและเลือกพี่ให้มาทำงานนี้ พี่จึงไม่เคยตั้งคำถามกับพระเจ้าในใจและในความคิดของพี่มีเพียง ใช้พระพรเท่าที่มีทั้งหมดนี้ในงานที่พระองค์ทรงมอบหมายค่ะ บ้างก็ยาก บ้างก็ผ่านได้สบายๆ

พระเจ้า กับ พันธกิจรักของพระองค์

คำสอนที่พี่เรียนในวัยประถมที่โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสที่พี่ยังจดจำเสมอถึงทุกวันนี้คือ “จงแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าทุกวัน” พี่ถามคุณพ่อเจ้าวัดที่เป็นคนสอนคำสอนว่า “อะไรคือน้ำพระทัยพระเจ้า แล้วจะรู้ได้อย่างไร นี่คือน้ำพระทัยพระเจ้าไม่ใช่น้ำใจของตนเอง” ... คำตอบที่พี่ได้รับจากคุณพ่อคือรอยยิ้มที่เอ็นดู ท่านได้ตอบว่า “สวดภาวนาลึกลับ แล้วลูกจะได้รับคำตอบนั้น ลูกเชื่อใหม่ว่าคำภาวนาช่วยลูกได้”... พี่แสวงหาคำตอบนั้นจริงๆ ตามที่คุณพ่อแนะนำ จนถึงทุกวันนี้ก็ยังแสวงหาอยู่ค่ะ ... ช่วงใดที่ไม่ได้ทำ พี่รู้ได้ทันทีว่า ชีวิตพี่ตกต่ำจริงๆ

ขอบคุณพระศาสนจักร ที่ให้ความเอาใจใส่เด็กๆ และเยาวชนอย่างมาก พี่ได้รับโอกาสเรียนในโรงเรียนคาทอลิกเพราะเซอร์ของคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ต ได้ให้โอกาสนั้นกับพี่ การได้เรียนในโรงเรียนคาทอลิกทำให้พี่ได้เรียนคำสอน ได้เป็นสมาชิกของเพลงสวดรศพลศีล และเมื่อโตขึ้นเป็นวัยรุ่น พี่ได้เป็นสมาชิกวาย.ซี.เอส. ทำให้พี่ได้รับการพัฒนาภาวะผู้นำแบบพระเยซูเจ้า เมื่อเป็นนักศึกษา พี่ได้เป็นสมาชิกและเป็นคณะกรรมการของสหพันธนิสิตนักศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย (ปัจจุบันคือศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาคาทอลิกฯ) เมื่อจบการศึกษาได้ทำงานกับสภาคาทอลิกเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทยทำงานด้านมหาพรต ได้ทำงานในองค์กรเอ็น จี โอ ได้ทำงานธุรกิจเพื่อเรียนรู้การขาย - การตลาดและการลงทุน และได้กลับมาทำงานรับใช้พระเจ้าที่ศูนย์คำสอนอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ จนกระทั่งปัจจุบันได้มาทำงานกับสภาเยาวชนคาทอลิกฯ ประสบการณ์และพระพรทุกอย่างที่พี่ได้รับนี้มาจากพระเจ้าล้วนๆ ก่อนที่พี่จะมาทำงานกับสภาเยาวชนนั้นพระเจ้าจัดหนักกับพี่ทีเดียว เหมือนเป็น Intensive course พร้อมฝึกปฏิบัติอีกเกือบหนึ่งปี ช่วงที่ฝึกปฏิบัตินั้นพี่เรียกว่าเป็นช่วงเข้าทะเลทรายเลยล่ะค่ะ .... จากประสบการณ์ที่ได้รับทำให้พี่ตระหนักได้ว่า ไม่ว่าเราจะถอยห่างจากพระเจ้า หรือหลบลี้หนีพระองค์เราทำไม่ได้เลย ความรักและพระเมตตาที่พระเจ้าประทานให้พี่นั้นเป็นสิ่งที่มองเห็นและจับต้องได้

มีรุ่นพี่ท่านหนึ่งถามพี่ว่า เรากำลังทำอะไรในงานของพระ? งง มั้ยคะ งงแน่นอนค่ะ พี่ก็งงค่ะ ดีที่รุ่นพี่ท่านนั้นเฉลยว่า งานที่เราทำคือการประกาศพันธกิจรักของพระเจ้า... แล้วอะไรคือพันธกิจรักของพระเจ้าคะ? รุ่นพี่ถามต่อแล้วให้ดูภาพๆ หนึ่งแล้วถามพี่ว่าเห็นอะไรในภาพนี้? คำตอบจากภาพนั้น คือ เราทำกิจกรรมมากจนลืมการภาวนาและลืมที่จะรักให้อภัย และยอมรับซึ่งกันและกัน ... คำสั่งที่พระเยซูเจ้าคือจงรักซึ่งกันและกันเหมือนที่เรารักท่าน เรารักท่านทั้งหลายอย่างไรก็จงรักกันเช่นนั้น (อ้อ ยน. 13:34) แล้วรุ่นพี่ก็ให้รูปพระที่มารูปหนึ่ง พร้อมกับคำ **“ยอมเพราะรัก”**

สิ่งเดียวที่พี่อยากจะทำถึงน้องๆ และเพื่อนๆ ผู้ร่วมเดินทางในงานพันธกิจรักนี้ คือ ลองใคร่ครวญว่าในชีวิตคริสตชนของเรา ในบ้าน ในการเรียน ในงานที่เรากำลังทำกันอยู่นั้นเราได้ประกาศความรักของพระเจ้าหรือไม่? เราเน้นความสัมพันธ์ของคนที่เราเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยในทุกสถานที่ ทุกกาลเวลา ด้วยความรักแบบพระเยซูเจ้าหรือไม่?

เจ้าของชีวิต เจ้าของงานที่แท้จริงคือพระเจ้าผู้ทรงรักเราไม่มีที่สิ้นสุด รักเราอย่างไม่มีเงื่อนไขและขอบเขต เราจะทดแทนพระเมตตาที่พระองค์มอบให้เราได้อย่างไร?

เราทุกคนกำลังเดินทางชีวิตบนเส้นทางแห่งความเชื่อ เพื่อเราจะได้ใกล้ชิดพระเจ้าและเป็นเครื่องมือของพระองค์ในการร่วมสร้างแผ่นดินสวรรค์บนผืนโลกใบนี้

รักทุกคนเสมอ

จาก พี่ตุ้ม - พัชรา ชนวัฒน์

4 มีนาคม 2014/2557

เด็กหญิงแม่ลงปอ Season #2

สวัสดิ์ปี 2014 หลังจากหนูแม่ลงปอห่างหายไปหลายเดือน กลับมาแล้วค่ะ หนูแม่ลงปอมีเรื่องราวดี และแบบเก๋ๆ ของแม่ลงปอมาเล่าสู่กันฟังค่ะ เด็กน้อยที่เกิดในครอบครัวคาทอลิก ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมของหมู่บ้านคาทอลิก ริมแม่น้ำเจ้าพระยา

“คุณพ่อคะ ทำไมวันนี้แม่น้ำเป็นสีครามๆ ล่ะคะ” แม่ลงปอถามคุณพ่อขณะที่กำลังเอาเท้าหย่อนลงเล่นน้ำที่ทำน้ำหน้าบ้าน ส่วนคุณพ่อกำลังยืนคุยกับพี่หรั่งญาติผู้พี่ลูกชายของคุณลุง

“นั่นเป็นสีของน้ำที่แสดงว่าเป็นช่วงน้ำหลากค่ะ”

คุณพ่อหันมาตอบหลังจากคุยกับพี่หรั่งเสร็จ แล้วคุณพ่อก็มานั่งข้างๆ ถกขา
กางเกง แล้วหย่อนขาลงไปตักน้ำเล่นกับแมลงปอ

“เป็นน้ำที่ไหลจากภาคเหนือลงมาถึงบ้านเรานี่ล่ะ” คุณพ่ออธิบายเพิ่มเติม

“โห...มาจากภาคเหนือเลยหรือคะ” แมลงปอ

“คะ มาจากภาคเหนือ” คุณพ่อยืนยันอีกครั้ง

“น้ำฝนที่ตกต่อเนื่องจะชะดินจากภาคเหนือลงมาด้วย **แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำ
สายหลักสายหนึ่งของประเทศไทย เชื่อมคนไทยไว้ เป็นสายใยสายสัมพันธ์อันแน่น
แฟ้น เราจึงเป็นพี่น้องกัน ไม่ว่าจะอยู่ภาคไหน ไหนก็ไทยด้วยกันทั้งนั้น เราไม่
แบ่งแยกกัน สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พ่อหลวงของเราดำรัสสอนไว้ ให้รู้จักสามัคคีกัน”**

คุณพ่ออธิบายเสร็จ ก็พนมมือทูนขึ้นเหนือศีรษะ

“ขอทรงพระเจริญ” คุณพ่อ

แมลงปอก็ทำตาม แล้วกล่าวตามคุณพ่อว่า “ขอทรงพระเจริญ” แมลงปอ

แล้วเราก็ทำพร้อมกัน “ขอทรงพระเจริญ” คุณพ่อและแมลงปอ

แมลงปอคิดและจดจำคำสอนนี้ไว้ในจิตใจ “เราต้องรักและสามัคคีกัน” ^_^

ความรัก... เป็นเครื่องหมายของมิตรภาพ

ที่ ค้นหนังสือ

K

ตัด เป็น ที่ ค้น หนังสือ ซึ่ง จะ ช่วย เรา ดำ เนิน ชีวิต

พระวาจาประจำวันชีวิต

ในเมืองของฉันทังมี การแบ่งแยกระหว่าง คนคิวดำและคนคิวขาว

พระเยซูเจ้าบอกเราให้รักทุกคน เพราะเราล้วนเป็นพี่น้อง ดังนั้น เมื่อเด็กหญิงคนหนึ่ง ขอติดรถไปโรงเรียนกับ ครอบครัวของฉันทัน ต่อปรับด้วยความยินดี โดยไม่ได้คิดถึงสีผิวของเธอเลย

ใช้ชั้นรถไปด้วยกัน

และที่โรงเรียน เพื่อนๆเริ่มพูดไม่ดีเกี่ยวกับฉันทัน และฉันทัน โทษพ่อแม่ไม่สามารรถรับ-ส่งฉันทันที่โรงเรียนก็ไม่มีใครที่จะให้ ฉันทันขึ้นรถไปกับพวกเขาได้ ดังนั้น ฉันทันต้องเดินไปโรงเรียน มีแต่เด็กหญิงคนนี่ (ที่เคยกชอบขึ้นรถ)รู้สึกเป็นทุกข์ใจกับเรื่องนี้ และสำหรับฉันทันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะยอมรับการแบ่งแยกนี้ในหมู่พวกเรา

ฉันทันพยายามที่จะรักแม้กระทั่งผู้ที่ไม่เข้าใจความรู้สึกของฉันทัน จากการที่ฉันทันได้รักเขานี้ ที่เล็กที่ละน้อย มิตรภาพของฉันทันกับทุกคนก็ดีขึ้น และกับเพื่อนๆ อีกหลายคนเรากลายเป็นเพื่อนสนิทกัน

ฉันทันพบว่าเราทุกคนสามารถเริ่มต้นในการสร้างโลกที่สวยงาม และเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันมากยิ่งขึ้น ด้วยการกระทำกิจการของความรักเล็กน้อยนี้

เราได้รับอะไร? อย่างไร? และ ทำไม?

จากข้อคิดของ เคียร่า ลูบิค - ปรับเปลี่ยน โดย ศูนย์กลางเจเน 3

พระวาจาประจำวันชีวิต

"ถ้าท่านปฏิบัติตามพระบัญญัติของเรา ท่านก็จะดำรงอยู่ในความรักของเรา เหมือนกับที่เราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระบิดาของเรา และดำรงอยู่ในความรักของพระองค์" (ยอห์น 15:10)

พระวาจาตอนนี้มาจากพระวาจาของพระเยซู ที่เห็นได้ชัดว่าการปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์ทำให้เราดำรงอยู่ในความรักของพระองค์ "ถ้าท่านรักเรา จงปฏิบัติตามบัญญัติของเรา" หมายความว่าความรักของเรากับพระเยซูนั้นจะต้องเป็นแรงกระตุ้นในทุกสิ่ง เป็นรากฐานที่ช่วยให้เราปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระองค์

เราจะอยู่ในความรักของพระองค์ได้อย่างไร?

การปฏิบัติตามพระบัญญัติของพระเยซู เป็นเครื่องหมาย เป็นข้อพิสูจน์ว่าเราเป็นมิตรแท้ของพระองค์เป็นเงื่อนไขที่องค์พระเยซูทรงยืนยัน และให้ความเป็นมิตรกับเราเป็นการแลกเปลี่ยน แต่ความหมายอีกประการหนึ่งคือการถือตามพระบัญญัติของพระเยซูเจ้าเสริมสร้างให้เกิดความรักขึ้นในตัวเราเป็นความรักแบบเดียวกับที่พระองค์ทรงมี

ความรัก อยู่เหนือ การแบ่งแยก ทุกประการ

ความรักของพระเยซูเจ้าเป็นความรักที่รักษาบาดแผลฝ่ายกายและฝ่ายจิตทุกชนิด ให้สันติ และความยินดีแก่ดวงใจทุกคน อยู่เหนือการแบ่งแยกทุกประการ เป็นความรักที่เสริมสร้างความเป็นพี่น้องและความเป็นหนึ่งเดียวกันในทุกคน หากเรานำพระวาจาของพระองค์มาปฏิบัติ องค์พระเยซูจะเจริญชีวิตในเราและจะทรงใช้เรา เป็นเครื่องมือแห่งความรักของพระองค์

จงรักกันและกัน เหมือนดังที่เรารักท่าน

ในเดือนนี้ ให้เราเอาพระวาจาจากสักตอนหนึ่ง พระบัญญัติสักประการหนึ่งและพยายามนำมาปฏิบัติในชีวิต เนื่องจาก พระบัญญัติใหม่ของพระเยซูที่ว่า "จงรักกันและกันเหมือนดังที่เรารักท่าน" เป็นหัวใจ เป็นบทสรุปของพระวาจาทั้งหมดของพระเยซู เราจงนำมาใช้ในชีวิตอย่างจริงจังเถิด

ค่ายผู้นำ วาย ซี เอส ระดับชาติ ลาซาลบางนา

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในช่วงปิดเทอมนี้ เป็นโอกาสที่พระศาสนจักรปรารถนาให้เด็กและเยาวชน ใช้ช่วงเวลาดังกล่าวในการเรียนรู้ทางด้านศาสนาเพิ่มเติม เป็นความชื่นชมยินดีที่พี่น้องใหม่และแบ่งปันกันได้ ความชื่นชมยินดีที่อ่อนหวาน และส่งเสริมกำลังใจในการประกาศพระวรสารแก่เพื่อนพี่น้อง เพื่อการถ่ายทอดความเชื่อ ทั้งด้านความคิดและการลงมือกระทำ การเป็นเพื่อนร่วมทางกับสิ่งท้าทายบางประการในสังคมยุคปัจจุบัน การยืนยันความเชื่อและความรับผิดชอบด้านสังคมที่กำลังเรียกร้องเรา ศาสนาเป็นแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต เป็นประสบการณ์รักส่วนตัวระหว่างเรากับพระเจ้า ที่จะทำให้เราสุขใจที่ได้เป็นลูกรักของพระองค์ สุขใจที่ได้รักและรับใช้เพื่อนพี่น้อง ผ่านทางคำภาวนาและกิจการที่เรากระทำด้วยหัวใจแห่งรัก

ในช่วงปิดเทอมนี้เป็นช่วงเวลาที่ดี ที่พระศาสนจักรปรารถนาจะส่งผ่านความเชื่อ ความหวัง และความรักให้กับทุกท่าน โดยเฉพาะเด็กๆ และเยาวชน ผ่านทางค่ายคำสอนที่วัดหรือสังฆมณฑลจัดขึ้น ค่ายเยาวชน ค่ายฟื้นฟูจิตใจ ค่ายอาสาพัฒนาแบ่งปัน จึงขอเชิญชวนพ่อแม่ผู้ปกครอง คุณครู และเพื่อนๆ เยาวชนทุกท่าน ติดตามข่าวสารใน งามณฑลหรือองค์กรที่ท่านสังกัดอยู่ หรือสอบถามที่คุณพ่อเจ้าวัดก็ได้เนคะ

เมื่อวันที่ 12 – 15 มีนาคม ที่ผ่านมา มีค่ายผู้นำวาย.ซี.เอส ประเทศไทย จัดขึ้นที่โรงเรียนลาซาลบางนา กรุงเทพฯ ในหัวข้อ “วิถีชุมชนอย่างวาย.ซี.เอส ประกาศข่าวดี สู่ปศุภัณฑ์” หนุนใจจึงขอ

อนุญาตแบ่งปันสิ่งดี ๆ ที่การอบรมในค่ายนี้มอบให้กับบรรดาผู้นำวัย.ซี.เอส ผ่านกระบวนการ “ตื่นตัว ไตร่ตรอง และตอบโต้” โดยเริ่มจาก...

วันที่ 12 มีนาคม มีพิธีเปิดค่ายโดย พระสังฆราชสิริพงษ์ จรัสศรี ประมุขสังฆมณฑลจันทบุรี และประธานแผนกเยาวชนฯ พระคุณเจ้าได้กล่าวถึง “งานอภิบาลเด็กและเยาวชนเป็นงานที่ทุกฝ่ายให้ความสำคัญอย่างจริงจัง เน้นการปลูกจิตสำนึกให้เยาวชนเท่าทันกลไกของสังคมทั้งในด้านบวกและด้านลบ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อดำเนินชีวิตด้วยจิตตารมณ์รักและรับใช้ผู้อื่น ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเป็นจิตอาสา เป็นผู้นำแบบรับใช้ ช่วยผู้อื่นให้มีชีวิตชีวาตามแบบพระเยซูเจ้า มุ่งสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนของกลุ่มเยาวชนให้ได้เรียนรู้เข้าใจ และมีประสบการณ์ตรงจากการรับฟัง ไตร่ตรอง และการนำพระวาจาของพระเจ้าไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในการดำเนินกิจกรรมกลุ่ม โดยจัดการศึกษาอบรมอย่างเป็นระบบ บูรณาการคุณค่าศาสนา วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งนำผลงานทางวิชาการ (งานวิจัย) มาใช้ในการพัฒนาเยาวชน อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม ที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง กลายเป็นระบบกลไกที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กและเยาวชน”

พระศาสนจักรเน้นย้ำให้แผนงานอภิบาลเด็กและเยาวชนสนองตอบต่อสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในสภาพสังคมปัจจุบัน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตคริสตชนเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องการการอภิบาลอย่างพิเศษและทันต่อเหตุการณ์ ในด้าน...การพัฒนาความสัมพันธ์และความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์ ารเรียนคริสตศาสนธรรม และการอธิษฐานภาวนา การให้คุณค่าและความหมายแห่งความรัก การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเพศ ครอบครัวและการแต่งงาน การศึกษาแบบบูรณาการเพื่อให้ความเชื่อและการดำเนินชีวิตสอดคล้องกัน ปฏิบัติพันธกิจแห่งรักและรับใช้สังคมโลก และการดูแลสิ่งแวดล้อม การเสริมสร้างความรู้เพื่อให้เท่าทันและสามารถใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามแนวทางคริสตชน การค้นพบ การตอบสนอง การอุทิศตน

ต่อกระแสเรียกการเป็นฆราวาส พระสงฆ์และนักบวช ด้วยจิตตารมณ์ คริสตชน การประกาศและแบ่งปันข่าวดี การดำเนินงาน คริสตศาสน จักรสัมพันธ์ ศาสนสัมพันธ์ และการร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์กับผู้มี ความเชื่อและวัฒนธรรมอื่น การสร้างและพัฒนาผู้อภิบาลและผู้ร่วมงานอภิบาล การเสริมสร้างทักษะในการสร้างสันติ ลดความขัดแย้งและความรุนแรง ในครอบครัว ชุมชน และสังคม การทำงานแบบประสานสัมพันธ์และ แบบเครือข่าย ภายในสภาพระสังฆราชคาทอลิกฯ และองค์กรที่ทำงานกับ เด็กและเยาวชน

ในช่วงคำ “พีไอэй วิโรจน์” วิทยากรรับเชิญที่มีสายเลือดแห่งวาย. ซี.เอส เต็มตัว ได้ให้การอบรมในหัวข้อ “See การตื่นตัว” วิเคราะห์ถึง การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ค่าครองชีพที่สูงขึ้นส่งผลทำให้สินค้าแพง ขึ้น โอกาสทางด้านเศรษฐกิจระหว่างคนรวยและคนจน “ปลาใหญ่กินปลา เล็ก” ในด้านการเมืองที่กำลังชี้ให้เห็นถึงการคอร์รัปชันและความไม่ซื่อสัตย์ ทางด้านสังคมที่กำลังเกิดปัญหาความรุนแรง การบริโภคนิยมในวัยเยาวชน ศีลธรรมที่กำลังทำให้เรื่องผิดกลายเป็นเรื่องธรรมดา เช่นการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงาน ปัญหายาเสพติด นอกจากสารเสพติดแล้ว เยาวชนยังเสพสื่อ เสพค่านิยมที่ผิด ๆ อีกด้วย ปัญหาทางด้านครอบครัวก็เป็นอีกหนึ่งที่ สะท้อนถึงเด็กและเยาวชนในปัจจุบัน แบบอย่างของบรรดาผู้ใหญ่ในยุค ปัจจุบัน ปัญหาทางการศึกษา การเรียนการสอนที่ขาดคุณภาพและ การเอาใจใส่ โอกาสและทุนที่สนับสนุน สถานการณ์เหล่านี้ก็กลายเป็นระบบ กลไกที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น

ช่วงเช้าของวันที่ 13 มีนาคม “พีไอэй วิโรจน์” ได้ให้น้อง ๆ วาย. ซี.เอส แบ่งกลุ่มและวิเคราะห์ See ตื่นตัวกับปัญหา สถานการณ์จริงที่ กำลังเกิดขึ้นในสังคม และส่งผลกระทบต่อเยาวชน การวิเคราะห์ถึง ความรู้สึกทั้งด้านบวกและด้านลบ สาเหตุที่แท้จริง และผลกระทบทั้งด้าน บวกและด้านลบ ได้แก่...จากข่าวหน้าหนึ่ง “ลูกยิงพ่อแม่ตาย เพราะไม่ได้ รถ” คนดีของสังคม “เด็กขาล้างเก็บเงินได้ 200,000 บาท และนำไปคืนให้ ตำรวจตามหาเจ้าของเงิน” นักเรียนรับทุนไปศึกษาต่อต่างประเทศ นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษมา 12 ปี แต่ไม่สามารถ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษได้ การใช้สื่อ เทคโนโลยี ในวัยเยาวชน ยาเสพติดที่กำลัง

แพร่ในหมู่เยาวชน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การคอร์รัปชันในยุคปัจจุบัน เยาวชนขาดการนับถือตนเอง ไม่เห็นคุณค่าของตน อាកกรคลังผวา เพื่อฝัน

ในช่วงบ่าย “พีป้อม อนันท์” รุ่นพี่อีกหนึ่งสายเลือดววย.ซี.เอส ได้ให้การอบรมในหัวข้อ “Judge ไตร่ตรอง” ซึ่งเป็นอีกขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการววย.ซี.เอส ในการฝึกทักษะชีวิต

การ Judge จะทำได้ดีก็ต่อเมื่อเรา “ตื่นตัว See” กับสถานการณ์ เหตุการณ์ และปัญหามาแล้วเป็นอย่างดี เมื่อรวบรวมข้อมูล ความจริง เข้าใจในสถานการณ์นั้น ๆ แล้ว ต้องทำการประเมินค่านิยมที่เกี่ยวข้องกันทั้งค่านิยมทางโลก และค่านิยมทางศาสนาด้วย เพราะค่านิยมเป็นตัวหล่อหลอม กำหนดวิถีชีวิต วิธีตัดสินใจการดำเนินชีวิต แต่หลายคนอาจจะมีความลำบากในการประเมินค่านิยม ยกตัวอย่างเช่น

การประเมินค่านิยมของคนอื่น ๆ ควรสังเกตจากท่าที กริยา การกระทำ คำพูด การแบ่งปัน ฯลฯ ซึ่งต้องเป็นคนช่างสังเกต ตื่นตัวอยู่เสมอ

การประเมินค่านิยมทางศาสนารู้อีกยาก ผิด ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร เกิดจากการใช้ชีวิตที่ห่างจากการศึกษาธรรมะ และการนำธรรมะมาปฏิบัติในชีวิตจริง

หลังจากการคิด ไตร่ตรองส่วนตัวแล้ว การแบ่งปันกับคนอื่น ๆ มีความจำเป็นเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยน ทำให้มีความคิดมุมมองใหม่ ๆ ทำให้กรอบความคิดกว้างขึ้นและลึกซึ้ง

หลังการ “ไตร่ตรอง” แล้วคำถามที่สำคัญที่สุดจะตามมาคือ “แล้วฉันจะทำอะไร อย่างไรต่อไป” มี 2 หนทางให้เลือก คือ คิดหรืออยู่แบบเดิม ๆ ต่อไป หรือฉันจะต้อง “ลงมือทำ” อะไรสักอย่าง หากเราเกิดกระบวนการ ตื่นตัว และไตร่ตรองอย่างจริงจังแล้ว ผลที่ตามมาคือ อดไม่ได้ที่จะลงมือเปลี่ยนแปลงแน่นอน นั่นคือ การตอบโต้ Act และการตอบโต้ ที่มีพลัง คือการรวมกลุ่ม ลงมือทำพร้อม ๆ กัน จากนั้นควรมีการประเมินทบทวน Reflection ตามมาด้วย

ช่วงเช้าวันที่ 14 มีนาคม “พีคัมและพีนัย” เจ้าหน้าที่แผนกเยาวชนฯ ให้การอบรมในหัวข้อ “ตอบโต้ Act” เมื่อน้อง ๆ ได้ตื่นตัว มองวิเคราะห์สถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างจริงจังแล้ว เขาได้เรียนรู้กระบวนการไตร่ตรองทั้งด้านทางโลก และรู้จักการนำหลักศาสนามาช่วยในการไตร่ตรองแล้ว วันนี้เราจะมา “ตอบโต้ Act” โดยมีหลักการคือ “การลงมือทำในแบบของพระเยซูเจ้า ที่ใช้จิตตารมณ์ชุมชนศิษย์พระคริสต์ BEC” เพื่อตอบโต้ ลงมือทำให้สถานการณ์สังคมที่เขาเรียนรู้มานั้นเกิดผลในทางที่ดี

ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติจริงนั้น วิทยากรได้ให้หลักการปฏิบัติในแบบของพระเยซูเจ้า ผ่านทางพระวรสาร “ชาวสะมาเรียผู้ใจดี และผู้นำต้องเป็นผู้รับใช้ที่ดี” ตามจิตตารมณ์ชุมชนศิษย์พระคริสต์ BEC 4 ข้อ คือ....

เพื่อนบ้าน การทำงานที่ไม่โดดเดี่ยว มีเพื่อนร่วมคิดร่วมทำ มีชุมชน

ใช้หลักพระวรสาร ธรรมะ ในการดำเนินชีวิต และช่วยเหลือผู้อื่น

มีการวางแผน การปรึกษาหารือ มีเครือข่าย

มีการแสดงออกถึงการรักและรับใช้ เพื่อนพี่น้อง

จากนั้นให้เยาวชน นำสถานการณ์จริงที่กลุ่มของตนได้วิเคราะห์ถึงความรู้สึก สาเหตุและผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบนั้น “มาตอบโต้ ลงมือกระทำเพื่อให้เกิดผลในทางที่ดี ตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้า”

ช่วงบ่าย มีการฝึกให้เยาวชนเรียนรู้จัก “การแบ่งปันพระวาจา 7 ขั้นตอน” ซึ่งเป็นพื้นฐานหลักของชุมชนศิษย์พระคริสต์ BEC โดย “**พีโอัย วิโรจน์**”

การเชิญพระเจ้า มาประทับอยู่ท่ามกลางเรา ผ่านทางการภาวนาวอนขอ

การอ่านพระวาจาพระเจ้า ซ้ำกัน 3 รอบ

การเลือกคำหรือข้อความสั้น ๆ ที่สะกิดใจ และรำพึง โดยการกล่าวซ้ำ 3 ครั้ง

การเงียบ เพื่อฟังเสียงของพระเจ้าที่ทรงตรัสกับเรา

การแบ่งปันพระวาจา แบ่งปันประสบการณ์ชีวิตที่สัมผัสกับพระวาจานั้น ๆ แต่ไม่แสดงความคิดเห็นหรือเทศน์สอน

การปรึกษางานที่กลุ่มจะทำ โดยเริ่มจากการรายงานเกี่ยวกับงานในครั้งก่อน และวางแผนงานใหม่ที่จะต้องทำ ใครทำ อะไร เมื่อไหร่ และหาข้อตั้งใจจากพระวาจา เพื่อใช้เป็นข้อเตือนใจตลอดสัปดาห์ ซึ่งทุกคนจะพยายามเจริญชีวิตตามพระวาจานั้น

การภาวนาและขับร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าร่วมกัน

หลังการแบ่งปันพระวาจาแล้ว อาจมีแนวทางประเมินตนเอง เพื่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องและสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ต่อเนื่อง

เช้าวันที่ 15 มีนาคม มีการวางแผนงาน “**ววย.ซี.เอส จะทำอะไรต่อไปหลังจากจบค่าย**” และมีการสรุป ประเมินค่ายครั้งนี้ และปิดด้วยมิสซาบูชาขอบพระคุณพระเจ้า และมอบประกาศนียบัตร โดยพระอัครสังฆราชเกรียงศักดิ์ โกวิทวานิช

Google

Posted On: Friday, March 14th, 2014

and the World Brain

หนังสือ 10 กว่าล้านเล่ม แบ่งวิญญาณจากเนื้อกระดาษ - ขาวเนียน เหลืองนวล น้ำตาลยุ่ย - แปลงตัวกลายเป็นไฟล์ดิจิทัลที่แสดงผลผ่านรหัสการทำงานภายในคอมพิวเตอร์ ชั้นวางหนังสือสูงเทียมเพดานที่เคยจัดเก็บหนังสือเป็นตั่งๆ ถูกบีบอัดรวมกันเป็นแค่ส่วนกระจริดของฐานข้อมูลกูเกิล จากพื้นที่จัดเก็บเล็กๆ มากมาย ก็ประกอบรวมกันเป็นฐานข้อมูลมหึมา ใหญ่เกินกว่าที่เราจะแค่นึกถึงภาพสันหนังสือเรียงแนบชิดกันเต็มสองลูกตา

กูเกิล บริษัทยักษ์ใหญ่ทั้งในตลาดหุ้นและในปริมาณของความรู้ ชื่อแรกๆ ที่จะนึกถึง เมื่อมองหาข้อมูลบางอย่างมาเติมเต็ม ตั้งแต่ชื่อดาราที่ติดอยู่ที่ริมฝีปาก ไปจนถึงคำอธิบายทฤษฎีฟิสิกส์สุดซับซ้อน ตอนนี้นำพวกเขากำลังก้าวไปอีกขั้น ก้าวใหญ่และทะเยอทะยานมากเสียด้วย

ภาพยนตร์ *Google and the World Brain* นำปฏิบัติการต้นทุนสูงของกูเกิลนี้มาตีแผ่ แม้จะมีอุปสรรคในการติดตามกระบวนการสิ่งที่กูเกิลกำลังทำอยู่ เพราะบริษัทต้องการเก็บไว้เป็นความลับ แต่หนังพยายามให้ได้ขบคิดผ่านบทสัมภาษณ์บุคคลหลายฝ่าย ทั้งปากนักเขียน บุคลากรห้องสมุด ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่ออินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่กูเกิล - เพื่อให้เราได้ขังใจดู ว่าสิทธิแบบใดกัน ที่เราจะให้น้ำหนักมากกว่า

ผิดคาด หนังสือได้เปิดฉากเค้าเล่าเรื่องอวสานของหนังสือเล่มให้เป็นนิยายดราม่า แต่กลายเป็นหนังสือไซไฟที่น่าตื่นตาตื่นใจ เริ่มต้นกึ่งกึ่งข้อเขียนของเฮช. จี. เวลส์ (H.G. Wells) นักเขียนอังกฤษชื่อดังแห่งต้นศตวรรษที่ 20 เกี่ยวกับเรื่ององค์ความรู้รวมศูนย์ของโลก หรือที่เรียกว่า World Brain เป็นตัวดำเนินเรื่อง ผ่านวาทะเต็มไฟ กระตุ้นต่อมคิด จากทั้งสอง

ฝ่าย

นานมาแล้วที่นิยายวิทยาศาสตร์เป็นต้นตอของนวัตกรรมสร้างสรรค์ทั้งหลายที่นักประดิษฐ์นำมาต่อยอดให้เกิดขึ้นจริงบนโลก...แน่นอน เป็นทั้งประโยชน์และโทษ อย่างที่เราเองก็ตระหนัก

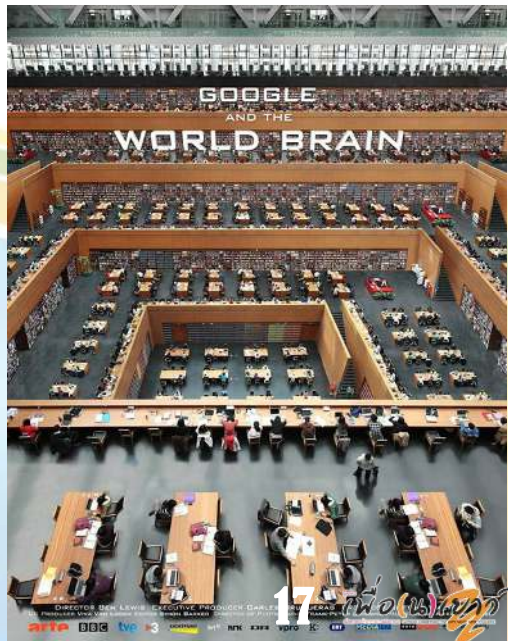
ผู้ที่จับตามองโครงการนี้ของกูเกิล ก็มองไปทั้งในทางที่ร้ายและดี กูเกิล ซึ่งเป็นเสิร์ชเอนจินที่ยิ่งใหญ่ในโลกอินเทอร์เน็ต พยายามหลายกำแพงแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่นอนนิ่งอยู่ในหน้ากระดาษ ให้สามารถเข้าถึงได้เพียงคลิกนิ้ว ง่ายแบบที่เราเองก็ทำอยู่ทุกวัน

ฝ่ายผู้สนับสนุนมองว่า นี่คือการทำให้แนวคิดอุดมคติอย่าง สิทธิของปัจเจกในการเข้าถึงข้อมูล (เกือบ) ทุกอย่างบนโลก กลายเป็นจริงขึ้นมา เป็นสุดยอดการสร้างสรรค์อารยธรรมมนุษย์ ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร คุณก็ควรจะสามารถหาสิ่งที่คุณต้องการจนเจอ ในเมื่อมันมีขึ้นมาแล้ว – คำว่า ‘ปัญญาของโลก’ ทำให้เราตาลุกวาว แต่ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะหนึ่งได้ยกตัวอย่างการสร้างหอสมุดอเล็กซานเดรียว่าเป็นความทะเยอทะยานแบบเดียวกันที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วตั้งแต่ก่อนคริสตกาล

เมื่อพูดถึงสิทธิเสรีภาพ ใครได้ฟังก็น่าจะรู้สึกตัวเบาหวิว สัมผัสได้ถึงสายลมอิสระที่พัดอู่อกรอบตัว แต่พอฝ่ายคัดค้านพูดแทรกขึ้นมาว่า สิทธินี้ต้องแลกด้วยสิทธิอื่นๆ ที่สำคัญไม่แพ้กัน นั่นคือ สิทธิส่วนบุคคลในการอ่าน และสิทธิของผู้สร้าง

แม้แต่อีเมลยังถูกแอบอ่านได้ ต่อไปกูเกิลจะรู้แม้กระทั่งว่า เราอ่านหนังสืออะไรบ้าง อ่านเมื่อไหร่ นานเท่าใด ฯลฯ เพราะเป็นที่แน่นอนว่าข้อมูลการใช้งานจะถูกบันทึกไว้ เพื่อนำไป ‘ปรับปรุงการให้บริการ’ ต่อไป

มีคนเปรียบเทียบว่า นี่ก็ไม่ต่างจากนวัตกรรมกูเกิลกลาส ที่ด้านหนึ่งก็สร้างความสะดวกสบายแบบที่คนทั่วไปอาจไม่เคยคาดคิดมาก่อน แต่ในอีกด้านหนึ่งก็เหมือนกับการให้คนธรรมดาติด ‘กล้องวงจรปิด’ บนหัวตัวเองไปทุกที่ สอดส่องชีวิตของกันและกันเอง นี่มันยิ่งกว่า 1984 ของออร์เวลล์เสียอีก

คงไม่เป็นไรถ้าเรามองมันเป็นเรื่องสนุกสนาน หรือเรื่องทางการค้าทั่วไป แต่ถ้าเกิดหน่วยงานได้นำเทคโนโลยีนี้ไปใช้เพื่อควบคุม หรือละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของบุคคล มันก็คงไม่ใช่เรื่องตลกอีกต่อไป

พากันเขียนเองมองว่า กูเกิลทำลายสิทธิ์ที่ผู้สร้างสรรค์พึงมี แม้จะบอกว่าไม่มีใครเป็นเจ้าของความรู้โดยสมบูรณ์มาตั้งแต่แรก เพราะทุกอย่างเกิดจากการเรียนรู้ต่อๆ กันมา แต่ **วิธีการ** ในการจดจำและเรียบเรียงสิ่งเหล่านั้นออกมาเป็นรูปเล่มก็ไม่ควรถูกเหยียบย่ำมิใช่หรือ

ประเด็นที่เล่านี้ เป็นเพียงภาพคร่าวๆ ที่หนังนำเสนอเท่านั้น หนังยังพาเราเข้าไปสู่ความเป็นไปได้อื่นๆ ทั้งในเรื่องปัญญาประดิษฐ์ (A.I.) ที่จะบรรจุงองค์ความรู้ของอารยธรรมมนุษย์ไว้ภายใน มากกว่าสมัยที่ IBM สร้างคอมพิวเตอร์อัจฉริยะที่สามารถตอบคำถามในรายการเกมโชว์ขณะมนุษย์แบบชาดลอย ต่อไปนี้ ความรู้จะมาจากหนังสือนับล้านเล่มเหล่านั้น คลังปัญญาที่มนุษย์คนหนึ่งยังใช้ทั้งชีวิตในการตามอ่านมันไม่ได้

หนังสร้างสมดุลงของโทนเรื่อง โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ระดับสูงของ Google ซึ่งเล่าความไฝ่ฝันวัยเด็กที่คอมพิวเตอร์จะมีความรอบรู้ และสามารถสื่อสารกับมันได้โดยตรงเพื่อขอข้อมูลต่างๆ โดยที่ไม่ต้องคีย์คำสั่งผ่านแป้นใดๆ

นั่นคือ ไม่เพียงแต่คอมพิวเตอร์จะรู้มากเท่านั้น แต่มันต้องสร้างความฉลาดจากสิ่งที่เรียนรู้มามากพอที่จะตอบสนองต่อบทสนทนาที่มนุษย์จริงๆ ได้ในทุกบริบท

Singularity ศัพท์ที่โผล่มาในหนัง แล้วเพิ่มระดับความเป็นไซไฟปนโลกจริงให้เราได้ติดตามอย่างตื่นเต้น เขาจินตนาการว่า ความเป็นไปได้ เมื่อสมองมนุษย์ถูกเชื่อมโยงโดยตรงกับฐานข้อมูลกลางอันรอบรู้นี้ ต่อไปเราอาจไม่ต้องเอ่ยปากถาม อยากรู้อะไรสมอาก็จะเชื่อมโยงกับคลังกลางโดยอัตโนมัติ...หากคิดตาม จะรู้สึกว่แนวคิดนี้เจ๋งมาก แต่

กลับมาดูโลกปัจจุบัน ในเมื่อกูเกิลไม่ใช่บริษัทโลกสวยที่มุ่งเปลี่ยนโลกให้น่าอยู่ตามอุดมคติของนักฝัน แต่เป็นบริษัทที่มีผู้ถือหุ้น และดำเนินธุรกิจสร้างกำไรเป็นปัจจัยขับเคลื่อน แน่หนอนว่า ประโยชน์ทางการค้าที่กูเกิลจะได้รับเมื่อถือครองข้อมูลมหาศาลจากหนังสือเหล่านั้น ย่อมต้องเป็นสิ่งแรกๆ ที่พวกเขานึกถึง ลงทุนไปมหาศาล ย่อมต้องคาดหวังผลกำไรไม่น้อยไปกว่ากัน

ชาวดีประกอบบางช่วงตอน คำบอกเล่าจากผู้ที่ทำสัญญากับกูเกิล ทำให้เรารู้สึกว่าเรื่องนี้มีความไม่ชอบมาพากลเจือปนอยู่ กูเกิลไม่เปิดเผยกระทั่งสถานที่ในการสแกนหนังสือ 3 แห่ง และยังห้ามคู่สัญญาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันเอง

ถ้าปฏิบัติการนี้ขับเคลื่อนด้วยอุดมการณ์ของมนุษยชาติจริง เหตุใดต้องทำให้รู้สึกว่ามันไม่โปร่งใสขนาดนั้น

เมื่อห้องสมุดและสำนักพิมพ์หลายแห่ง รวมทั้งนักเขียนจำนวนไม่น้อย ไม่ได้คำตอบแทนจากสิ่งที่พวกเขาครอบครองหรือสร้างสรรค์ พวกเขาจึงรวมตัวกันฟ้องคดี และครั้งนั้นถือเป็นการตัดสินครั้งสำคัญ ว่าสิ่งที่กูเกิลกำลังทำอยู่ สมควรได้รับการสนับสนุนต่อไปหรือไม่ ผู้พิพากษาใช้เวลาไตร่ตรองอยู่นาน และให้เหตุผลว่า การสแกนหนังสือมีประโยชน์จริง แต่ควบคุมได้ยาก หลายคนมองว่านี่คือชัยชนะของคนตัวเล็กๆ ที่รวมตัวกันต่อต้านบริษัทยักษ์ใหญ่เพื่อปกป้องสิทธิของตัวเองได้สำเร็จ แต่ผู้เชี่ยวชาญที่สนับสนุนโครงการดังกล่าว ก็ยังยืนยันในตอนท้ายว่า เรื่องนี้ไม่มีทางจบแค่นี้ เพราะอย่างไรเสียทิศทางของโลก ก็จะไม่เอื้อให้เกิดการรวมศูนย์ข้อมูลอยู่ดี และถึงกับบอกว่า ถ้ากลัวการถูกคุกคามขนาดนั้น ก็หนีเข้าป่าไปเลยจะดีกว่า หรือจะเป็นอีกครั้งที่ความเขลาของมนุษย์มาในรูปแบบของความอัจฉริยะล้ำโลก... นี่เป็นอีกประเด็นที่หนังสือไว้ให้ถกเถียงกันต่อไป

กีฬาปัสกาคัพครั้งที่ 8

เมื่อวันอาทิตย์ที่ 23 ก.พ.2014 ที่ผ่านมา เขต 1 ของสังฆมณฑลเชียงใหม่ ได้จัดกีฬาปัสกาคัพ ครั้งที่ 8 ณ บ้านดอนบอสโก อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ ในหัวข้อรณรงค์มหาพรต ปี ค.ศ.2014

"แม้ทรงร่ำรวย พระองค์ก็ยังทรงยอมกลายเป็นคนยากจน

เพราะเห็นแก่ท่าน เพื่อท่านจะได้ร่ำรวย

เพราะความยากจนของพระองค์" (2 โครินธ์ 8:9)

คุณพ่อศดิน โหมโพ จิตตาศิการเยาวชนเขต 1 เชียงใหม่ คุณพ่อเอกสิทธิ์ ทัพหกุลธร จิตตาศิบาลเยาวชนคาทอลิกสังฆมณฑลเชียงใหม่ คุณพ่อบัญญัติ เจ้าอาวาสวัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ของคริสตชน ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่ ได้เป็นประธานในมิสซาขอบพระคุณ คุณพ่อชาญชัย เต็มอรุณรุ่ง มาเป็นประธานเปิดกีฬาปัสกาคัพ บร.จิตติซิสเตอร์บ้านมารีนา ซิสเตอร์แม่ปอน แผนกงานเยาวชนเชียงใหม่ และพี่เลี้ยงเยาวชนคุณย่าต่างๆได้ร่วมการจัดกีฬาปัสกาคัพครั้งที่ 8 ที่บ้านดอนบอสโกเชียงใหม่ มีเยาวชนเข้าร่วมกีฬาปัสกาคัพ กว่า 300 คน

ขอขอบคุณผู้ใจบุญทุกท่านที่ให้ทุนทรัพย์ในการจัดกีฬาปัสกาคัพครั้งนี้ โดยเฉพาะคุณพ่อศดิน โหมโพ คุณพ่อชูชาติ คุณพ่อเอกสิทธิ์ กลุ่มพลมารี กลุ่มบุญราศรีนิโคลาส และกองบุญข้าว ทำให้งานจบลงไปด้วยดี ขอให้ทุกท่านได้รับพรจากพระเยซูเจ้า และขอให้เยาวชนทุกท่านได้เตรียมตัวเตรียมใจเข้าสู่เทศกาลมหาพรตอย่างดีด้วยนะครับ

มหาพรต

บทความ...โดยคุณพ่ออนุสรณ์ เก้วจระ

เมื่อเอ่ยคำว่า “มหาพรต” มีหลายสิ่งหลายอย่าง หรือเหตุการณ์หลาย ๆ เหตุการณ์ ที่พาให้เราคิดถึง เรื่องแรก หรือเหตุการณ์แรกที่หลายคนจะคิดถึง ก็คือ วันพุธรับเถ้า วันที่เป็นเสมือนประตูเข้าสู่เทศกาลมหาพรต เพราะเป็นวันแรกของเทศกาลนี้ วันที่สมาชิกของพระศาสนจักร ทั้งสมเด็จพะสันตะปาปา พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไปต่างมีท่าทีเดียวกัน คือ สุภาพถ่อมตน สำนึกถึงความต่ำต้อยของตนเอง แสดงออกด้วยการก้มศีรษะ รับการโรยเถ้า พร้อม ๆ กับรับฟังถ้อยคำเตือนใจสั้น ๆ จากพระสงฆ์ ที่จะใช้นิ้วหัวแม่มือแตะเถ้าแล้วทำเครื่องหมายที่หน้าผาก หรือไม้โรยบนศีรษะ ซึ่งต่างก็มีความหมายเดียวกัน .

“การรับเถ้า” เป็นการแสดงออกภายนอกที่เรียกร้องให้เราทำที่ภายในที่สอดคล้องกัน ด้วยเหตุนี้ พิธีมิสซาของวันพุธรับเถ้า ทั้งบทภาวนา บทอ่าน บทเทศน์ และบทเสกเถ้า ได้ถูกจัดเตรียมไว้เป็นพิเศษ ตามลำดับ หรือตามจังหวะของพิธีกรรม เพื่อช่วยให้เราเดินเข้าสู่เทศกาลมหาพรตอย่างดี ตรงตามความหมายหรือจิตตารมณ์ของเทศกาลนี้

“ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายเริ่มเทศกาลมหาพรต ต่อสู้กับกิเลสด้วยการถือศีลอดอาหารโปรดประทานความช่วยเหลือให้ข้าพเจ้าทุกคนรู้จักบังคับตนอย่างเข้มแข็ง เพื่อสามารถต่อต้านความชั่วร้ายฝ่ายวิญญาณด้วยเถิด.....” (บทภาวนาของประธาน)

นอกจากจะคิดถึง “การรับเถ้า” ในวันแรกของเทศกาลมหาพรตแล้ว หลายคนคงจะคิดถึง “การจำศีลอดอาหาร” ที่วันนี้ถูกกำหนดไว้ (คู่กับวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ เป็นสองวันในรอบปี) ให้เป็นวันบังคับสำหรับการอดอาหารและอดเนื้อ

บางคนคิดถึงอารมณ์พิธีกรรม “สีม่วง” ที่พระสงฆ์สวมใส่ระหว่างประกอบพิธีกรรม เป็นสีที่สื่อความหมายของการถ่อมใจ สำนึกผิด (ในอดีต สีม่วงของเทศกาลมหาพรตจะเป็นสีม่วงเข้ม ส่วนสีม่วงในเทศกาลเตรียมรับเสด็จ จะเป็นสีม่วงอ่อน) บางคนสังเกตว่า ตลอดเทศกาลนี้ ดอกไม้ในวัดจะจัดน้อยลง แม้แต่เชิงเทียนบนพระแท่นก็จะเป็นเชิงเทียนแบบเรียบง่าย หรือเมื่อร่วมพิธีกรรม ทั้งบทภาวนาและบทเพลง ก็จะมีการหายไปของคำว่า “อัลลลูยา” รวมทั้ง บทเพลง “พระสิริรุ่งโรจน์”

ดนตรี ที่เคยบรรเลงอย่างสง่าตลอดเทศกาลนี้ จะเน้นบทบาทที่เหลือเพียงการประดับประดา
เสียงร้อง คือบรรเลงเพียงเบา ๆ เท่านั้น ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพื่อให้เราได้สัมผัสบรรยากาศหรือจิตตา
รรมณ์แท้จริงของเทศกาลมหาพรตผ่านทางบรรยากาศที่สงบ และเรียบง่ายของพิธีกรรม

บางคนคิดถึง **“กระปุกมหาพรต”** ที่ทางวัดจัดเตรียมให้กับเรา เพื่อให้เราได้ออมเงินจากกา
รอดออมของตนเอง เพื่อแบ่งปันให้คนอื่นที่ขัดสนกว่าเรา หรือบางคน ก็อาจจะคิดถึง **“กิจ
เมตตา”** อื่น ๆ ที่เป็นความตั้งใจส่วนตัว เช่น การไปเยี่ยมผู้ป่วย การทำกิจกรรม **“จิตอาสา”** ใน
รูปแบบต่างๆ หรือแม้แต่การมีความตั้งใจที่จะให้กำลังใจผู้อื่น ด้วยคำพูดที่ดี ๆ ละเว้น การนินทา ว่า
ร้ายกัน

บางคนให้เวลากับการภาวนามากขึ้น มาวัดเร็วกว่าที่เคย เพื่อจะได้มีเวลาที่สงบ อยู่กับพระใน
คำภาวนา หรือแม้แต่ที่บ้าน ก็มีเวลาภาวนาที่หน้าแท่นพระ ทั้งโดยลำพังและพร้อม ๆ กับสมาชิกทุก
คนในครอบครัว

บางคนยังสังเกตเห็นว่า ช่วงเทศกาลมหาพรตนี้ เป็นช่วงเข้มข้นสำหรับผู้เตรียมตัวเป็นคริสต
ชน มีพิธีพิเศษสำหรับพวกเขา คือพิธีเลือกสรร ตั้งแต่วันอาทิตย์แรกของเทศกาลมหาพรต

บางคนคิดถึง **“ช่วงเวลา 40 วัน”** ของเทศกาลนี้ ควบคู่ไปกับการรำพึงถึงเหตุการณ์ในพระ
คัมภีร์ เช่น การอยู่ในถิ่นทุรกันดาร 40 วันของพระเยซูเจ้า โมเสสอยู่บนภูเขากับพระเจ้า 40 วัน ใน
สมัยของโนอาห์ เกิดน้ำท่วมโลก 40 วัน หรือการอพยพของชาวอิสราเอล ในถิ่นทุรกันดาร ก่อนจะ
เข้าสู่ดินแดนพันธสัญญา เป็นเวลายาวนานถึง 40 ปี

แม้จะกำหนดระยะเวลาของเทศกาลมหาพรตว่ายาวนาน 40 วัน คือมีวันเริ่ม และมีวันจบ
เทศกาล แต่จุดมุ่งหมายสำคัญของเทศกาลนี้ (ที่มีเรื่องให้เราได้คิดหลายอย่าง) อยู่ที่การเตรียม
ชีวิตและจิตใจสู่การฉลองที่สำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับเราคริสตชน นั่นก็คือ การสมโภชปัสกา
หรือการฉลองการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า

หากจะเปรียบเทียบแล้ว 40 วัน ของเทศกาลมหาพรตก็เหมือนกับระยะทางหรือเส้นทางเดิน
ขึ้นภูเขา โดยมีงานฉลองยิ่งใหญ่อยู่ข้างหน้า ที่เราจะขับร้อง **“พระเยซูเจ้ากลับคืนพระชนมชีพ
แล้ว อัลเลลูยา อัลเลลูยา”** ด้วยความเรiringขึ้นบาน เพราะเราได้เตรียมชีวิตและจิตใจของเรามา
อย่างดีแล้ว.

ที่มา : <http://www.catholic.or.th/spiritual/article/article09/article0915.html>

40 Days of Renewal....
A time of Reflection.....

Lent